

УДК 35.07:004(477)

DOI: <https://doi.org/10.32631/v.2024.1.21>

Ірина Вікторівна Панова,

*кандидат юридичних наук, професор,
Харківський національний університет внутрішніх справ,
кафедра правоохоронної діяльності та поліцейстики (завідувач);*

<https://orcid.org/0000-0003-4325-5428>,
e-mail: iv_p@ukr.net

**ЦИФРОВІЗАЦІЯ ВІЙСЬКОВОГО ОБЛІКУ В УКРАЇНІ:
ПРАВОВІ ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ**

Досліджено проблемні питання організаційного та правового забезпечення цифровізації (дигіталізації) військового обліку призовників, військовозобов'язаних і резервістів, який ведеться органами військового управління. Запропоновано поширити концепцію роботи державних органів «Держава у смартфоні» на імперативну діяльність суб'єктів владних повноважень у сфері військового обліку. Наголошено на пріоритетності в окремих випадках відомостей цифрового військового обліку над інформацією, наявною в розпорядженні органів військового управління. Науково обґрунтовано зміни та доповнення до чинного законодавства з питань ведення Єдиного державного реєстру призовників, військовозобов'язаних та резервістів.

Ключові слова: цифровізація, дигіталізація, військовий облік, державний реєстр, правове регулювання цифровізації військового обліку.

Оригінальна стаття

Постановка проблеми

В Україні протягом тривалого часу в різних сферах суспільного життя і державного управління здійснюється робота щодо цифровізації все більшої кількості адміністративних процедур. Запитом суспільства для таких змін виступають прагнення максимально автоматизувати управлінські процеси, зменшити корупційні ризики, скоротивши спілкування чиновника і громадянина, зробити простішою взаємодію людини з державою, нівелювати ризики втрати необхідної документації у зв'язку зі знищенням або втратою паперових носіїв тощо. Для держави окремим позитивним результатом цифровізації адміністративних процедур є створення умов для надзвичайно швидкого отримання об'єктивної інформації про стан та ефективність роботи окремих державних органів на всіх рівнях для прийняття своєчасних і дієвих управлінських рішень.

Одним із напрямів такої діяльності є відцифровування даних усіх державних реєстрів та надання можливості обміну даними, що містяться в таких реєстрах, між всіма органами державної влади, які у

своїй діяльності їх використовують. Отримання об'єктивної, достовірної і своєчасної інформації посадовою особою є необхідною передумовою прийняття оперативного правильного управлінського рішення, яке буде мати реальні наслідки і не буде вимагати уточнення, перегляду або оскарження у зв'язку з недостовірними вхідними даними для прийняття такого рішення. Так, цифрові дані, що містяться в Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно, є підставою для нарахування податків на власників такого майна. Практика застосування механізму використання даних для оподаткування свідчить про вкрай низьку кількість оскаржень рішень органів податкового адміністрування щодо нарахування податків. А головне, цифровізація речових прав на нерухоме майно у сфері оподаткування дозволила повністю охопити суб'єктів – платників податків належним адмініструванням податків за володіння нерухомістю.

Після 24 лютого 2022 року надзвичайно гостро стало питання про те, хто має захищати Батьківщину і як таких осіб обрати. У будь-якій країні цим питанням опікуються органи ведення військового обліку, які володіють повною базою придатних для військової служби осіб. В Україні для цієї мети ведеться військовий облік призовників, військовозобов'язаних та резервістів. Однак до недавнього часу цей облік вівся в паперовому вигляді й аж ніяк не відповідав реаліям сьогодення, не давав вищому командуванню об'єктивної картини наявних сил для оборони. Сприяти належному та повному веденню військового обліку в Україні мала б його цифровізація, яка могла бути вже давно реалізована в межах електронізації державних послуг. Однак робота з відцифрування військового обліку почалася тільки у 2017 році з ухваленням Закону України «Про Єдиний державний реєстр призовників, військовозобов'язаних та резервістів».

Проте, на відміну від інших державних реєстрів (нерухомості, платників податків тощо), які тривалий час уже накопичували цифрову інформацію, і запровадження реєстрів тільки інституціоналізувало їх ведення, Єдиний державний реєстр призовників, військовозобов'язаних та резервістів (далі – ЄДРПВР) створювався практично з нуля. У зв'язку із цим постала гостра проблема нормативно-правового й організаційного забезпечення ведення органами військового управління ЄДРПВР, зокрема створення передумов для якісної його цифровізації на основі об'єктивних і актуальних даних. Розроблення організаційно-правових механізмів належного функціонування ЄДРПВР неможливе без наукового розроблення пропозицій щодо вдосконалення законодавчого регулювання сфери всього військового обліку в державі.

Стан дослідження проблеми

Правовим проблемам створення, наповнення, функціонування та використання даних державних електронних реєстрів останнім

часом присвячено низку робіт науковців та зроблено значний поступ у розвитку відповідного законодавства. З урахуванням зміни умов діяльності держави і суспільства з початком широкомасштабної збройної агресії російської федерації проти України основну увагу у практичній діяльності з формування засад діяльності державних електронних реєстрів було приділено захисту інформації в таких реєстрах, а також недопущенню отримання доступу до таких даних представниками країни-агресора з метою їх використання проти захисників України та членів їх сімей. Однак мають місце і теоретичні дослідження в напрямі розуміння правової природи цифровізації діяльності державних органів та надання ними адміністративних послуг, розвитку системи державних електронних реєстрів, розбудови відповідного законодавства та створення організаційно-технічних умов функціонування програмно-апаратних комплексів, відповідальних за функціонування електронних реєстрів, тощо. Серед основних напрямів дослідження вчених-правників сьогодні такі: цифровізація економіки та комерції [1; 2] та її правове регулювання [3; 4], цифровізація надання адміністративних послуг [5–7], правові проблеми використання штучного інтелекту [8].

Проте досить мало уваги приділяється питанням правового забезпечення виконання завдань держави за допомогою окремих державних реєстрів, зокрема питанню ведення військового обліку і його належного відображення в ЄДРПВР.

Мета і завдання дослідження

Метою статті є визначення окремих проблем ведення ЄДРПВР та шляхів їх вирішення. *Завдання* наукового дослідження передбачають: аналіз правового механізму ведення військового обліку та відображення його в ЄДРПВР, визначення проблем відображення актуальної інформації в ЄДРПВР, доктринальне обґрунтування змін та доповнень до законодавства для вирішення виявлених проблем ЄДРПВР.

Наукова новизна дослідження

Удосконалено наукові погляди на правове розуміння запровадження цифровізації військового обліку як форми здійснення громадянами України конституційних обов'язків захисту Вітчизни та відбуття військової служби; науково обґрунтовано необхідність установлення пріоритету відомостей ЄДРПВР; розроблено та запропоновано внесення змін до чинного законодавства України з метою вдосконалення процедури ведення ЄДРПВР, у тому числі в умовах воєнного стану.

Виклад основного матеріалу

Ведення ЄДРПВР є невід'ємною та органічною цифровою складовою військового обліку. Дотримання правил військового обліку є

складовою виконання конституційного військового обов'язку, а тому на самих громадянах лежить обов'язок здійснювати дії, передбачені правилами військового обліку. Таке положення зафіксоване у ст. 1 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу». Саме з таких позицій і необхідно виходити при формуванні військового обліку і заповненні даними ЄДРПВР.

Частиною 10 ст. 1 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу» передбачено, що «громадяни України, які приписані до призовних дільниць або перебувають у запасі ... зобов'язані: прибувати за викликом районного (об'єднаного районного), міського (районного у місті, об'єднаного міського) територіального центру комплектування та соціальної підтримки ... для оформлення військово-облікових документів, приписки, проходження медичного огляду, направлення на підготовку з метою здобуття або вдосконалення військово-облікової спеціальності, призову на військову службу або на збори військовозобов'язаних та резервістів; виконувати правила військового обліку, встановлені законодавством». Водночас постановою Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку організації та ведення військового обліку призовників, військовозобов'язаних та резервістів» від 30 грудня 2022 року № 1487 було затверджено Правила військового обліку призовників, військовозобов'язаних та резервістів.

Указаними правилами передбачені подібні до викладених у ч. 10 ст. 1 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу» обов'язки, але їх коло розширено. Додатково зобов'язано осіб, які перебувають на військовому обліку: проходити медичний огляд та лікування в закладах охорони здоров'я згідно з рішеннями комісій з питань приписки, призовних комісій або військово-лікарських комісій; особисто повідомляти в семиденний строк органам, в яких вони перебувають на військовому обліку, про зміну персональних даних, зазначених у ст. 7 Закону України «Про Єдиний державний реєстр призовників, військовозобов'язаних та резервістів», звіряти не рідше одного разу на п'ять років власні персональні дані з обліковими даними районних (міських) територіальних центрів комплектування та соціальної підтримки.

Таким чином, саме на громадянина покладено обов'язок надавати актуальні дані про себе не рідше одного разу на п'ять років. А враховуючи те, що відомості про стан здоров'я теж є невід'ємними й обов'язковими обліковими даними, медичне обстеження щодо придатності до проходження служби теж обов'язково проходить в цей же період.

Стаття 34 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу» передбачає, що персонально-якісний облік призовників, військовозобов'язаних та резервістів передбачає облік відомостей (персональних та службових даних) стосовно призовників, військовозобов'язаних та резервістів, які узагальнюються в облікових документах

та вносяться до Єдиного державного реєстру призовників, військово-зобов'язаних та резервістів. Ведення персонально-якісного обліку призовників, військовозобов'язаних та резервістів покладається на відповідні районні (міські) територіальні центри комплектування та соціальної підтримки. Відповідно до ч. 2 ст. 6 Закону України «Про Єдиний державний реєстр призовників, військовозобов'язаних та резервістів» згода призовників, військовозобов'язаних та резервістів на обробку їхніх персональних даних для цілей ЄДРПВР не потрібна.

Для полегшення виконання обов'язку громадян щодо внесення відомостей про себе до ЄДРПВР постановою Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку організації та ведення військового обліку призовників, військовозобов'язаних та резервістів» від 30 грудня 2022 року № 1487 передбачена можливість самостійно надавати для внесення в ЄДРПВР дані і відомості за допомогою Єдиного державного вебпорталу електронних послуг (портал «Дія») за умови запровадження інформаційної взаємодії. Така взаємодія поки не реалізована, але сам факт надання можливості використання порталу «Дія» для взаємодії громадян і територіальних центрів комплектування та соціальної підтримки (далі – ТЦК) вказує на допустимість використання послуг «Дії» для потреб ведення військового обліку.

Аналіз усього масиву нормативно-правового регулювання ведення військового обліку та наповнення ЄДРПВР дозволяє зробити такі висновки: законодавством покладено на громадянина обов'язок активної поведінки щодо надання інформації про себе та документів, які її підтверджують, до ТЦК; держава передбачає застосування адміністративного примусу для виконання обов'язків громадянами щодо виконання правил військового обліку; законодавство передбачає можливість взаємодії громадян із ТЦК за допомогою Єдиного державного вебпорталу електронних послуг (портал «Дія»); ЄДРПВР є одним із механізмів забезпечення комплектування Збройних Сил України особовим складом у мирний час та в особливий період, а отже, і захисту Вітчизни.

Необхідно звернути увагу на те, яким чином цифровізація військового обліку шляхом наповнення ЄДРПВР актуальними даними може бути забезпечена механізмами організаційного й адміністративно-правового характеру.

Представниками державної влади неодноразово вказувалося, що повістка про виклик до ТЦК через надсилання за допомогою порталу «Дія» не буде здійснюватися. З точки зору вимог законодавства повістка через «Дію» не має сили належного повідомлення про виклик, хоча може складатися враження, що такі механізми можуть бути задіяні. Адже звичною практикою є надсилання повідомлення про накладення штрафу за окремі порушення правил дорожнього руху,

зафіксовані в автоматичному режимі. Однак портал «Дія» надає послугу з інформування громадян про накладене стягнення і механізми його оплати в добровільному порядку. Громадянин може жодним чином не реагувати на такі повідомлення, і стягнення буде накладено в порядку, визначеному в Кодексі України про адміністративні правопорушення. Слід зазначити, що цей Кодекс жодним чином не пов'язує інформування за допомогою portalу «Дія» із провадженням щодо накладення санкцій за відповідні правопорушення.

Тому використання інформування про необхідність явки до ТЦК через інформаційні повідомлення в «Дії» не може вважатися належним повідомленням про виклик і не буде розглядатись як вручення повістки. Водночас це жодним чином не скасовує можливість інформування громадян про необхідність явки в органи ТЦК і може розглядатись як інформаційна послуга, направлена на профілактику правопорушень, пов'язаних з ухиленням від військового обліку.

Як зазначалося вище, на громадянина покладається обов'язок періодично або в разі зміни облікових даних проводити їх звірку із ТЦК. У разі порушення цього обов'язку винні громадяни притягаються до відповідальності за ст. 210 Кодексу України про адміністративні правопорушення. Інформаційне повідомлення в «Дії» про необхідність явки до ТЦК має містити: повідомлення про останній зафіксований факт явки громадянина до ТЦК, пропозицію надіслати необхідні дані за допомогою доступних засобів у «Дії», інформацію про час і місце, куди має з'явитися громадянин для звірки даних; попередження про можливу відповідальність за порушення обов'язків щодо періодичного уточнення даних. Таке повідомлення буде мати тільки інформаційний характер і має спонукати громадян до самостійного виконання правил військового обліку.

Однак постає питання цифровізації даних для ЄДРПВР у разі звернення особи до органу ведення ЄДРПВР не за місцем обліку такої особи. На початку широкомасштабного вторгнення РФ на територію України багато захисників України зверталися до найближчого ТЦК для мобілізації не за місцем їх обліку у зв'язку з низкою проблем: тимчасова окупація території проживання, проблеми транспортного сполучення, проживання за іншою, ніж зареєстрована, адресою тощо. Враховуючи нагальність потреби розгортання та комплектування сил оборони України, ТЦК йшли назустріч і призивали таких громадян. Однак у подальшому це призвело до значних труднощів із призовом за мобілізацією – працівники ТЦК неодноразово намагалися провести оповіщення (направити повістку) особам, які уже проходили службу. Належне внесення інформації до ЄДРПВР певною мірою виправило ситуацію.

Також значних труднощів завдало явище «тимчасового» обліку внутрішньо переміщених осіб. Відповідно до законодавства встановлена

заборона на зміну місця проживання військовозобов'язаними під час дії воєнного стану без дозволу начальника ТЦК. Проте така норма прописана для умовно мирних територій. На територіях, де велися активні бойові дії або була загроза захоплення ТЦК ворогом, з метою збереження державної таємниці та облікових документів проводилася евакуація ТЦК. Відповідно в умовах необхідності порятунку власного життя і членів сім'ї військовозобов'язані були явно позбавлені часу та мотивів виконання правил військового обліку. Пізніше такі громадяни мали з'явитися до ТЦК фактичного проживання для постановки на облік як переміщені особи. Однак не завжди вони це робили або ставали на облік у ТЦК після повернення до місця фактичного проживання. Для заборони громадянину повернутися до місця постійного мешкання у начальника ТЦК може не бути аргументів: у людини може не бути роботи, житла, доходів для життя тощо.

Окремі громадяни для уникнення призову на службу ставали на облік як переміщена особа, відповідно в ЄДРПВР вони були закріплені за ТЦК, де вони тимчасово переміщені, а потім повідомляли про повернення до місця реєстрації, де на облік не ставали. Відповідно така особа певною мірою «зависає» між двома ТЦК. У місці постійного проживання за даними ЄДРПВР вона не значиться, а за місцем тимчасового перебування значиться як вибувший до іншого місця проживання. Тому доцільно передбачити механізм цифровізації актуальної інформації ЄДРПВР в умовах воєнного стану, незалежно від місця проживання громадянина за його заявою. Крім того, враховуючи той факт, що будь-яка інформація стосовно військового обліку, створена сьогодні, має бути внесена до ЄДРПВР, необхідно наголосити на встановленні пріоритетного значення даних ЄДРПВР над паперовими носіями інформації наявних в органах ведення ЄДРПВР як таких, що є найбільш актуальними. Винятком може бути тільки виявлення помилок або неточностей у ЄДРПВР, що суперечать поданим особисто громадянином відомостям та документам, які, у свою чергу, мають бути підставою для внесення змін до інформації, яка міститься в ЄДРПВР.

Наступною проблемою, яку необхідно вирішити на шляху цифровізації військового обліку, є оповіщення про необхідність явки до ТЦК за допомогою телекомунікаційних систем. Необхідно врахувати загальний курс держави на побудову цифрової взаємодії з громадянином. Доцільно все ж передбачити електронне оповіщення громадян про виклик, яке буде мати правове значення і породжувати наслідки, тотожні неявиці за письмовим викликом.

Подібна за аналогією практика та законодавство для оповіщення військовозобов'язаних є в Україні. Так, необхідно звернутися до процедур, передбачених запровадженням електронного суду в Україні. Сторони, які бажають отримувати судові повістки в електронній формі,

рееструють власний кабінет, надають його дані суду і в подальшому отримують повістки й інші процесуальні документи за допомогою ресурсів Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи.

Вбачається можливим на початкових етапах формування та діяльності ЄДРПВР передбачити можливість створення ресурсу власного кабінету військовозобов'язаного в ЄДРПВР або як підплатформи взаємодії громадянина і ТЦК у межах порталу «Дія», де особа може самостійно надавати документи на підтвердження зміни облікових даних та актуалізації іншої інформації. Крім того, потрібно окремо передбачити можливість за власною письмовою заявою громадянина, наданою до ТЦК, здійснювати його оповіщення через електронний кабінет із дублюванням цієї інформації на порталі «Дія». На зразок електронного кабінета платника податків таку платформу можна назвати «Електронний кабінет Захисника».

Водночас слід наголосити на недоцільності порушення сьогодні питання про те, за яких обставин та мотивації громадянин має написати подібну заяву про електронне оповіщення. Наразі немає для цього ані технічного функціоналу, ані правової бази.

Висновки

На підставі вищевикладеного можемо зробити певні висновки.

1. Концепція «Держава у смартфоні» повинна втілюватися не тільки для обслуговування громадян у частині надання їм послуг чи повідомлення про вчинені ними порушення. Увесь спектр дій, пов'язаних із держаними обліками і реестрами, в тому числі військовими, має бути реалізований за допомогою сучасних засобів роботи держави з громадянами. У країні, яка воює, немає часу і сил для вмовляння громадянина виконати свій конституційний обов'язок. А працівник територіального центру комплектування не повинен виглядати «жахом призовника» і ним не повинні лякати. Громадяни повинні самі за допомогою зручних для них засобів надавати необхідну інформацію, і цифровізація військового обліку повинна тільки надати додаткові можливості для цього.

2. Відомості, занесені до ЄДРПВР, пріоритетні над відомостями, що мають у своєму розпорядженні органи ведення реєстру, при прийнятті рішень стосовно призначення та використання громадянина для потреб Збройних Сил України, але за умови, що такі цифрові відомості були внесені пізніше, ніж отримані наявні в ТЦК документи, або дані були отримані з інших державних реєстрів у порядку автоматичного обміну інформацією між державними реестрами.

3. Із метою організації та уможливлення належного ведення військового обліку в умовах воєнного стану та після його скасування необхідно внести такі зміни та доповнення до законодавства України:

а) в Законі України «Про військовий обов'язок і військову службу» ч. 1 ст. 34 доповнити абз. 2 такого змісту: «У разі оголошення воєнного стану до Єдиного державного реєстру призовників, військовозобов'язаних та резервістів за заявою громадянина допускається внесення відомостей про нього будь-яким органом ведення Реєстру незалежно від місця проживання та/або місця перебування на військовому обліку цього громадянина»;

б) у Законі України «Про Єдиний державний реєстр призовників, військовозобов'язаних та резервістів» ст. 9 доповнити ч. 3 такого змісту: «Призовник, військовозобов'язаний та резервіст можуть подавати до органу ведення Реєстру заяву про подання документів про зміну облікових даних та/або оповіщення про виклик до районного (об'єднаного районного), міського (районного у місті, об'єднаного міського) територіального центру комплектування та соціальної підтримки Центрального управління або регіонального органу Служби безпеки України, відповідного підрозділу Служби зовнішньої розвідки України шляхом надсилення документів та повідомлень через засоби його електронного кабінету (в разі запровадження функціонування електронного кабінету)».

4. Із метою зменшення навантаження на посадових осіб ТЦК, усунення причин і умов для проявів корупції, створення умов для добровільного своєчасного внесення змін облікових даних про призовника, військовозобов'язаного та резервіста необхідно розробити програмно-апаратний комплекс функціонування «Електронного кабінету Захисника» та правове регламентування його роботи.

Список бібліографічних посилань: 1. Желіховський В. Поширення електронної комерції в Україні. *Правова інформатика*. 2007. № 2 (14). С. 52–56. 2. Цифрова економіка та електронний бізнес: окремі проблеми правового регулювання : зб. наук. пр. / за заг. ред. О. М. Вінник. Київ : Наук.-дослід. ін-т приватного права і підприємництва ім. академіка Ф. Г. Бурчака НАПрН України, 2019. 152 с. 3. Вінник О. Правове регулювання відносин цифровізації: місце і роль в правовій системі та системі господарського права України. *Актуальні проблеми права: теорія і практика*. 2022. № 1 (43). С. 21–32. DOI: <https://doi.org/10.33216/2218-5461-2022-43-1-21-32>. 4. Вінник О. Правові проблеми цифровізації в ракурсі нових загроз для суспільного благополуччя. *Актуальні проблеми права: теорія і практика*. 2020. № 1 (39). С. 11–18. DOI: <https://doi.org/10.33216/2218-5461-2020-39-1-11-18>. 5. Краковська А., Бабик Є. Цифровізація адміністративних послуг в Україні: проблеми та перспективи розвитку. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Право*. 2022. Вип. 70. С. 329–334. DOI: <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2022.70.52>. 6. Ковальова Т. В., Гунбіна О. В. Правові проблеми надання адміністративних послуг з використанням інтернет-технологій. *Наукові перспективи. Серія «Право»*. 2021. № 9 (15). С. 260–271. DOI: [https://doi.org/10.52058/2708-7530-2021-9\(15\)-260-271](https://doi.org/10.52058/2708-7530-2021-9(15)-260-271).

7. Тищенко І. О. Адміністративні процедури надання електронних послуг публічною адміністрацією в Україні. *Форум права*. 2017. № 2. С. 124–129. URL: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/FP_index.htm_2017_2_21.pdf (дата звернення: 20.12.2023). 8. Єфремова К. В. Правове регулювання штучного інтелекту в епоху цифрової економіки. *Приватне право і підприємництво*. 2020. Вип. 20. С. 142–147. DOI: <https://doi.org/10.32849/2409-9201.2020.20.25>.

Надійшла до редколегії 24.12.2023

Прийнята до опублікування 29.01.2024

Panova I. V. Digitization of military records in Ukraine: legal problems and ways to solve them

The article is devoted to a scientific study of the practice of maintaining military records of conscripts, persons liable for military service and reservists in Ukraine and identifying the main practical problems of processing conscripts' data in electronic form, including under martial law. The main goal of the article is to establish certain problems of maintaining the Unified State Register of conscripts, persons liable for military service and reservists and ways to solve them. The methodology of the research is based on the method of system analysis, comparative and special legal methods.

Based on the research, the author improves the scientific views on the legal understanding of the introduction of digitalisation of military registration as a form of fulfilment by Ukrainian citizens their constitutional duty to protect the Motherland and military service. The legal shortcomings of organising and maintaining military records in digital form are pointed out, and the ways of solving the identified problems are proposed.

The following conclusions have been drawn from the study. The need to implement the concept of the "State in a smartphone" has been pointed out not only to serve citizens in terms of providing them with services or reporting violations committed by them. The whole range of actions related to state records and registers, including military ones, should be implemented using modern means of state work with citizens. It has been proposed to establish the priority of information entered in the Unified State Register of Conscripts, Persons Liable for Military Service and Reservists over information held by the bodies that maintain the register, provided that such information is entered later or received automatically from other state registers. The need to amend the laws of Ukraine "On Military Duty and Military Service" and "On the Unified State Register of Persons Liable for Military Service, Conscripts and Reservists" has been scientifically substantiated. The need to develop a software and hardware complex for the functioning of the "Electronic Office of the Defender" and legal regulation of its work has been emphasized.

The obtained results of the study can be used in the development of changes in the legislation of Ukraine and the improvement of law enforcement practices in the field of military accounting in Ukraine

Key words: digitalisation, military registration, state register, legal regulation of digitalisation of military registration.

